

Prima instanță: Jud. Ciocana mun. Chișinău
Jud. I. Bulhac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător: Tatiana Vieru
Judecători: Oleg Sternioală
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Fundația de binefacere „Fundația Nicolae Sulac”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Fundația „Nicolae Sulac” împotriva Consiliului orășenesc Vadul lui Vodă cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Fundația „Nicolae Sulac” și casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 06 octombrie 2014, Fundația „Nicolae Sulac” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Vadul lui Vodă cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 03 martie 2011, Fundația „Nicolae Sulac” a dobândit dreptul de proprietate asupra construcțiilor identificate prin numerele cadastrale xxxxx și xxxxx, situate în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, Parcul Nistrean.

A explicat că, prin autorizația de construcție nr.06/1-06 din 08 aprilie 2011 a fost autorizată executarea lucrărilor de reconstrucție a fostului cămin al restaurantului „Nistru” în pensiune pentru copii. Conform documentației de proiect nr. 0134, elaborat de SRL „Arcada LV” și aprobat de toate organele de resort. După finisarea lucrărilor de reconstrucție, a obținut toate avizele necesare pentru a da în exploatare construcția, iar la 13 iulie 2012 a fost semnat procesul-verbal de recepție finală nr. 15.

A menționat că, conform avizului igienic la recepția finală, efectuând supravegherea igienică a obiectivului (reconstruirea fostului cămin al restaurantului „Nistru” în pensiune (lit. A01), Parcul Nistrean, sectorul nr. 1, lotul nr .44, or. Vadul lui Vodă), i s-a -comunicat că, în exploatare se recepționează „pensionatul”. Același lucru se evidențiază și în avizul de recepție finală eliberat de Agenția Ecologică Chișinău.

A relevat că, potrivit dispoziției nr.05-3/47 din 02 aprilie 2012 „cu privire la amenajarea terenului aferent imobilului casa de copii, pensiune de vară pentru copii cu handicap din parcul nistrean” Primăria a permis amenajarea terenului aferent imobilului casa de copii, pensiune de vară pentru copii cu handicap din Parcul Nistrean (amplasarea unui teren de sport, teren de joacă pentru copii, amplasarea scrâncioburilor, greblatul frunzelor, semănatul gazonului, răzor de flori în golurile existente) fără defrișarea arborilor și îngrădirea terenului supus amenajam.

A statuat că, prin decizia Consiliului orașenesc Vadul lui Vodă nr. 5/31 din 22 august 2014 s-a respins cererea administrației Fundației „Nicolae Sulac” privind atribuirea terenului aferent de 1,2 ha care să permită odihna și schimbarea destinației imobilului. Schimbarea destinației imobilului încăperilor identificate prin numărul cadastral xxxxx, reconstrucția fostului cămin al restaurantului „Nistru” din Parcul Nistrean cu suprafața totală de 1295,5 m.p. în pensiune pentru copii din str. Plajei nr. 4. Din motiv că terenul dat a fost declarat drept zonă de parcuri, grădini publice, agrement, sport conform Planului Urbanistic General al orașului Vadul lui Vodă, cât și din considerentul că terenul vizat nu corespunde cu Hotărârea Guvernului nr. 22 din 29 decembrie 2005 cu privire la aprobarea și implementarea Regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice de igiena a pensiunii.

A mai menționat că, prin decizia nr. 6/8 din 22 septembrie 2014 s-a respins cererea prealabilă depusă la 11 septembrie 2014 împotriva Deciziei Consiliului local Vadul lui Vodă din 22 august 2014.

A solicitat anularea ca fiind neîntemeiată decizia nr. 5/31 din 22 aprilie 2014 emisă de Consiliul orașenesc Vadul lui Vodă, cu obligarea Consiliului orașenesc Vadul lui Vodă să atribuie Fundației „Nicolae Sulac” terenul aferent de 1,2 ha care să permită odihna și schimbarea destinației imobilului încăperilor identificate prin numărul cadastral xxxxx, reconstrucția fostului cămin al restaurantului „Nistru” din Parcul Nistrean, amplasat pe str. Plajei nr. 4, cu suprafața totală de 1295,5 m.p., în pensiune pentru tineret și copii.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, din 23 decembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Fundația „Nicolae Sulac” împotriva Consiliului orașenesc Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, cu privire la anularea Deciziei nr.5/31 din 22 aprilie 2014.

S-a încasat din contul Fundației „Nicolae Sulac” în beneficiul statului cheltuieli de înștiințare și chemare a părților în judecată prin intermediul scrisorilor recomandate în sumă de 13, 90 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, s-a admis apelul declarat de Fundația „Nicolae Sulac”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată

depusă de Fundația „Nicolae Sulac” împotriva Consiliului orășenesc Vadul lui Vodă cu privire la contestarea actului administrativ, și emite o nouă hotărâre prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Fundația „Nicolae Sulac” împotriva Consiliului orășenesc Vadul lui Vodă cu privire la anularea deciziei nr. 5/31 din 22 aprilie 2014 emisă de Consiliul orășenesc Vadul lui Vodă și obligarea Consiliului orășenesc Vadul lui Vodă să atribuie Fundației „Nicolae Sulac” terenul aferent de 1,2 ha care să permită odihna și schimbarea destinației imobilului încăperilor identificate prin numărul cadastral xxxxx, reconstrucția fostului cămin al restaurantului „Nistru” din Parcul Nistrean, amplasat pe str. Plajei nr. 4, cu suprafața totală de 1295,5 m.p., în pensiune pentru tineret și copii, ca fiind nefondată.

La 21 septembrie 2017 Fundația de binefacere „Fundația Nicolae Sulac” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 și hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 iunie 2017, expediată în adresa părților la 04 iulie 2017, însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către părți la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 a fost depus la 21 septembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Fundația de binefacere „Fundația Nicolae Sulac” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Fundația de binefacere „Fundația Nicolae Sulac” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu